

زمانی که کار طراحی این شناور به عنوان پایگاه شناوری شروع شد، مجبور بودیم که طرح جامعی داشته باشیم و این شناور باید خودش بتواند از خودش محافظت کند. همچنین باید هم حوزه پدافندی، هم حوزه آفندی، هم حوزه جنگی و هم حوزه اطلاعاتی را می‌دیدیم و یک پایگاه شناور باید تمامی این سید ارائه‌ها را داشته باشد. یک مجموعه کاملی از همه فناوری‌ها در مکران و دنیا دیده شده که بتوانند خود اتکایی در همه حوزه‌های جنگ و پدافند و موشکی و سیستم‌های فنی و اطلاعاتی اقدام کنند.

برای اولین بار بود که جمهوری اسلامی ایران ناو بندر ساخت و تا آن زمان، تکنولوژی ساخت این نوع شناور را فقط آمریکا داشت و ایران دومین کشوری بود که به یک پایگاه شناوری مدرن دستیابی پیدا کرد و اولین سفرش به سن پترزبورگ بود و اقیانوس اطلس را طی کرد و این سفر دومش که دو یا سه برابر آن مسیر را طی کرد، الحمدلله تمامی فناوری‌هایی که روی این طراحی شد، در طول این مسیر باز خورد و ارزیابی مثبتی از آن داشتیم و خوب ارزیابی شد.

← در طول انجام مأموریت به شناورهای دیگر خدماتی ارائه داده‌اید؟

رویکرد نیروی دریایی نگاه صلح‌آمیز است و برای ما فرق نمی‌کند. من سال‌ها در شناور بودم و هر شناوری از هر کشوری که نیاز به کمک دارد، بدون توجه به پرچم آنها را کمک می‌کنیم. از همین مسیر که طی شد، شناورهایی که راهشان را گم می‌کنند یا مشکل فنی دارند در طول مسیر برای ناو گروه به وفور پیش آمده و نیروی دریایی بیش از ۱۰ سال است که امنیت این خطوط مواصلاتی کشور را تأمین می‌کند. داشتیم که کشتی چین مورد حمله دزدان دریایی قرار گرفت و تاورهای ما از نزدیک جنگیدند و شناور را پس گرفتند و به کشور چین دادند. چون نگاه ما صلح‌آمیز است، در طول مسیر دریانوردی اگر مواجه شویم با کشتی که نیاز به کمک دارد و جان انسان‌ها در خطر باشد، کمک می‌کنیم و این ناو گروه هم با پیام‌هایی که داشته، با این موارد به وفور روبه‌رو بوده است.

← در پایان اگر نکته‌ای باقی مانده مطرح بفرمایید.

الان نیروی دریایی در حوزه توان رزم به اشباع رسیده ولی این اشباع به‌این معنا نیست که ما راضی به عدم پیشرفت شویم. در چند سال اخیر با سرعت تصاعدی در همه حوزه‌های فناوری‌های دریایی پیشرفت کردیم که مرهون تلاش‌های شبانه‌روزی همکاران و هم‌زمان من در نداجا و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح بوده است. همچنین شرکت‌های دانش‌بنیان و جوانان ایرانی که پای کار ایستادند و به ما کمک کردند و اکنون نداجا در حوزه فناوری‌های دریایی هیچ حلقه مفقوده‌ای ندارد و اگر می‌گوییم موشک کروز برد بلند داریم عملاً در صحنه رزم آن را نشان می‌دهیم.

تقریباً در تمام دنیا به این شکل است که ناوشکن‌های رزمی قابلیت حضور در دریای دور را دارند به شرطی که یگان پشتیبان هم کنار آنها باشد؛ برای این منظور ناوبندر مکران را که یک پایگاه شناوری قوی است برای ناوشکن دنیا با تیم فنی قوی پیش‌بینی کردیم البته قبل از اعزام همه چالش‌هایی که امکان داشت برای ناوشکن دنیا اتفاق بیفتد آینده‌نگری شد و برای هر موضوعی ما تجویز خاص خودش را پیش‌بینی کردیم

برایش پیش می‌آمد و طبیعی هم بود ولی به هیچ عنوان ما وابسته به یک یار یا یک بندر نشدیم و تمامی کارهای فنی را در طول مسیر خودمان انجام دادیم. این اولین بار بود که از ایران که حرکت کرد تا زمانی که به برزیل برسد، در حالی که دو سوم کره زمین را در این مسافت انجام دادیم، در هیچ بندری توقف نداشتیم و نزدیک به ۷۰ درصد مسیر را که طی کردیم، هیچ بندری توقف نکردیم و تمامی اشکالات فنی و نیازهای فنی را خودشان با تدبیری که پیش‌بینی شده بود یعنی تیم فنی و قطعات پشتیبانی خودشان با اتکا بر خداوند انجام دادند.

← در پهلوگیری‌ها از چه خدماتی استفاده کرده‌اید؟

باز در پهلوگیری‌ها هم تقریباً می‌شود گفت ما اولاً خدمات تعمیراتی نگرقتیم. واقعیتش باید ما بحث مصونیت فنی را هم رعایت کنیم و این اجازه را نداریم که زیاد خدمات فنی را از کشورهای دیگر دریافت کنیم. به همین دلیل در مسیرها و جاهای دیگر که یکی دو جا توقف کردند، به هیچ وجه خدمات فنی نگرقتیم

← در تغییر کاربری مکران از چه دانش‌های فنی انجام شده و سرریز این فعالیت‌ها برای نیروهای مسلح و جامعه دانشگاهی کشور چه بوده است؟

کرد و من در پاسخ توجیه فنی‌ای نوشتم؛ خود مکران ۱۰۰ هزار تن سوخت می‌گیرد اما آمریکا مخازن را برید و دیک پروازش را در مخازن گذاشت که با این کار ۸۰ درصد سوخت را از دست داد در حالی که ما کل مخازن سوخت را حفظ کردیم و یک دک روی مخازن سوخت ساختیم و در پاسخ به لفاظی همتای آمریکایی نوشتم که اشتباه راهبردی شما این بود که دک را در مخزن گذاشتی و ۸۰ درصد مخازن سوخت را از دست دادی اما ما یک دک اضافه کردیم و الان صد هزار تن سوخت می‌گیرد؛ با وجود اینکه من ۲۰ هزار مایل را اعلام کردم اما عدد طی مسافت چند برابری شد و نمی‌توانستیم آن زمان ریسک کنیم و عدد بیشتری از ۲۰ هزار مایل را بگوییم و شما دیدید این مسافت بی‌نظیر با همین منابع سوخت طی شد و آمریکا در طراحی خود زیر دک را خالی گذاشتند، اما ما در طراحی بومی خودمان، ناوایی، سرویس بهداشتی، خوابگاه و آشپزخانه صنعتی، یخچال‌ها و... تعبیه کردیم که پس از ۷ ماه فقط میزان خیلی کمی آذوقه ارسال شد.

← نیازهای فنی و لجستیکی کل ناوگروه در حین عملیات با توجه به دوری از خانه چطور تأمین می‌شد؟

از زمانی که طراحی مکران را انجام دادیم به همه موضوعات فکر کردیم و پیش‌بینی کردیم که اگر مکران بخواهد دور دنیا را بزند چه می‌خواهد؟ دیدیم یخچال خودش پاسخو نیست باید یخچال کاربو بزرگ داشته باشد و زیر دکش ما یخچال پیش‌بینی کردیم و ساختیم، بعد گفتیم نان به او می‌دهیم این نان تمام می‌شود پس چکار کنیم گفتیم آرد می‌دهیم خودش درست کند پس ناوایی هم برایش درست کردیم، بعد پیش‌بینی کردیم اگر در وضعیت بدی قرار بگیرند و بخواهند یک نفر را عمل جراحی کنند پس برای ناو، اتاق عمل و دندانپزشکی درست کردیم و همه نیازهایی که در حوزه پشتیبانی نیاز بود ما در همان ابتدا در طرح و نقشه پیاده‌سازی کردیم و با این الگو جلو رفتیم. در حوزه فنی علاوه بر اینکه همه یگان‌ها تیم فنی دارند، اما یک تیم فنی مضاف را فقط برای پشتیبانی فنی هد دو ناوگروه تجهیز کردیم و متناسب با نیازمندی فنی همه قطعات را پیش‌بینی کردیم.

← ناوگروه در طول عملیات از نظر اتکای فنی به خود با نمونه‌های خارجی چقدر قابل مقایسه است؟

مسیری که کد ۳۶۰ رفت را اگر بررسی کنید، حتی بزرگترین ناوگان‌های دنیا این مسیر را نمی‌روند، چون پرمخاطره و سخت است و نیروی دریایی آمریکا از این مسیر عبور نمی‌کند بلکه از کمترین عرض، اقیانوس اطلس را طی می‌کند و به کانال سوئز و از کانال سوئز به اینجا می‌آید. ولی مسیری که الان طی شد، یک مسیر بسیار طولانی بود و به همین دلیل این قابلیت اطمینان در حوزه فنی و پشتیبانی فنی ضروری بود. این ناوگروه خود اتکا بود و در تمامی فرایندها این مدت طولانی اشکالات فنی زیادی